

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ اکتوبر ۲۰۲۰

"سنگ مفت و گنجشک مفت" مرگ سربازان از دید حاکمیت!

۳

جمعه ۰۲ - عقرب ۱۳۹۹ - کابل: در یادداشت روز گذشته، به ارتباط به کشتن فرستادن سربازان توسط دولت دست نشانده، از دو برخورد یکی تکتیکی و دیگری ستراتیژیک یاد نمودم. خلاف توضیحاتی که در مورد برخورد تکتیکی ارائه داشتم، برخورد ستراتیژیک در قبال قضیه را به امید آن که امروز در باره اش چیزی بنویسم، صرف نام بردم. اینک شما و بقیه مطلب:

برای روشن شدن مطلب، بحث ما را با استمداد از یکی نوشته های "استاد موسوی" که با تأسف متن آن را نتوانستم با امکانات محدود تخنیکی خودم بیابم، آغاز می نمایم:

به خاطر می آورم که ایشان ضمن یکی از مقالات شان نوشته بودند:

"این که مزدوران روس با سیاست های غلط شان نتوانستند اردوی میراث مانده از خاندان طلالی را که کلاً بیش از ۱۰۰ هزار نفر می شد، حفظ نمایند، نباید تنها به ناتوانی آنها محدود بماند، بلکه اساس قضیه این است که روسها جهت اشغال افغانستان در گام نخست می بایست آن اردوی ۱۰۰ هزار نفری را قسماً چنان از بین می بردند که ضرورت آمدن خودشان برای نوکران شان شکل حیاتی می یافت. از همین رو روسها سیاست های تکتیکی ظاهراً غلط شان در مواجهه با مخالفان را قسمی عیار ساخته بودند، که بتواند در خدمت ستراتیژی نظامی آن زمان شان که نابودی اردوی افغانستان بود تمام شود، کاری که تقریباً موفقانه انجام یافت". - نقل به مضمون-

وقتی تلفات امروزی را در اردوی دولت دست نشانده می بینیم و به اعترافات شخص "غنی احمدزی" گوش می دهیم که می گوید ظرف ۵ سال گذشته بیش از ۴۵ هزار از افراد مسلح اردوی دولت دست نشانده از بین رفته اند، و به روند مرگبار روزانه در اردوی دولت دست نشانده توجه می نمائیم، و همزمان با آن علایق "اشرف غنی" را به طالب و حاکمیت آن به خاطر می آوریم، نمی توان به این فکر نیفتاد که نکند باز هم نابودی اردو و به کشتن دادن افراد آن به مثابه یک خط ستراتیژیک جهت فراهم ساختن زمینه آمدن طالب در میان باشد و مردم نمی دانند.

در همین رابطه بیجا نیست بنویسم: چند قبل شما از این قلم خواندید که طالب و حامیان آن، ستراتیژی شان را جهت تصرف افغانستان تغییر داده اند، یعنی در حالی که در دفعه قبل بعد از تصرف ولایات جنوب هندوکش با لشکر کشی های گسترده، عزم تصرف شمال کشور را نمودند، امروز قبل از رسیدن به قدرت و تثبیت آن در جنوب، می خواهند در

گام نخست شمال را فتح نمایند. کاری که تا حد زیادی در انجام آن موفقیت نیز داشته اند. جهت روشن شدن بیشتر موضوع خود را به بحث در ولایت تخار متمرکز می سازیم:

بادر نظر داشت این که طبق آخرین احصائیه ها در سال ۲۰۰۹، نفوس ولایت تخار چیزی بیشتر از ۸۸۸ هزار نفر بود و همین اکنون به اساس آخرین رقمی که نماینده ولایت تخار در پارلمان دولت دست نشانده گفت، بیش از ۳۵ هزار نفر از جوانان آن ولایت در اردوی دولت دست نشانده است، یعنی از مجموع جمعیت آن ولایت هرگاه رقم زنان، کودکان و پیرمردان را بیرون نمائیم، بیشترین بخش نسل جوان ولایت با تفنگ دولت دست نشانده، در جانی از افغانستان مشغول جنایت با پیشبرد اهداف دولت دست نشانده می باشد و در عمل به گفته همان نماینده پارلمان که در سراسر ولایت کمتر از ۲ هزار تن جهت دفاع از ولایت تخار وجود ندارد و از جانب دیگر در سیستم فرماندهی نیز از تمام آن ولایت حتا یک نفر در موقعیتی نیست که صلاحیت تصمیم گیری را داشته باشد، ولایت خودشان را تنها و بی صاحب گذاشته اند.

هموطنان گرامی!

وقتی انسان قتل فجیع ۵۰ تن از اعضای اردوی دولت دست نشانده را در روستای مسجد سفید و یا سایر مناطق می بیند، و مشاهده می کند که دولت دست نشانده چگونه آن افراد را به صورت دست جمعی به کام مرگ می فرستد، می باید به این فکر بیفتد که این جنایات در خدمت تحقق هدف نابودی جوانان آن ولایت جهت ایجاد فرصت لازم برای سلطه طالب می باشد. یعنی در اینجا پای اشتباهات تکنیکی و یا سهل انگاری افراد در بین نیست، بلکه تطبیق یک ستراتیژی نابود کننده روی دست گرفته شده که دیروز در تخار ۵۰ تن کشته شدند، امروز در نیمروز ۲۰ تن و فردا به همین تعداد و چه بسا بیشتر از آن در جای دیگری، تا سرانجام چیزی به نام اردو باقی نماند و طالب قدرتش را دوباره برقرار سازد.

هموطنان گرامی!

با شناختی که از دولت دست نشانده و تباری آن با طالب و بقیه دشمنان مردم افغانستان داریم، و این را هم می دانیم که آنها همه و بدون استثناء مهره هائی اند در خدمت امپریالیسم به خصوص امپریالیسم امریکا، راه علاج پیوستن و تقویت این اردوی مزدور و ضد مردمی نمی باشد، بلکه راه علاج تشکیل کمیته های دفاع از خود در تمام سطوح می باشد. فقط با ایجاد کمیته های دفاع از خود و پیوند ارگانیک بین آنها می توان هم بر تجاوز و اشغال نقطه پایان گذاشت، هم به حیات ننگین دولت دست نشانده خاتمه داد و هم دشمنان افغانستان و مردم آن را نابود کرد.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!